

7.1 Verzekeringspolis

Nederlandse gezinnen hebben een grote afkeer van het dragen van risico's. Dit heet **risicoaversie** of risicoafkeer. Om die reden worden verzekeringen afgesloten.

Als je een verzekering afsluit, moet je een **verzekeringspremie** betalen. Alle premies samen vormen een groot bedrag. Een groot deel daarvan gebruikt de verzekeringsmaatschappij voor de **schade-uitkeringen**. Door je te verzekeren en premie te betalen, ben je **solidair** met degenen die schade ondervinden. De **polis** is het bewijs dat je verzekerd bent. In de **polisvoorwaarden** staat tegen welke risicoschade je bent verzekerd en onder welke voorwaarden de schade wordt vergoed. In geval van **schuld** vergoedt de verzekeringsmaatschappij de schade, maar er mag geen sprake zijn van opzet of nalatigheid.

De meeste verzekeringen kun je vrijwillig aangaan, ze zijn niet verplicht. Sommige verzekeringen heeft de overheid verplicht gesteld. Je kunt spreken van **verplichte solidariteit**. Daarvoor zijn verschillende redenen: 1. Zonder verzekering kun je de schade niet betalen; 2. Vanwege de hoge premie zouden velen geen verzekering willen afsluiten, waardoor er te weinig geld binnenkomt om alle schades te kunnen betalen en 3. Sociale solidariteit.

7.2 Eigen risico, uitsluitingen en premieverschillen

Verzekeraars gebruiken in hun polisvoorwaarden eigen risico's, uitsluitingen, premiedifferentiatie en bonus/malusregelingen. Het **eigen risico** is het deel van de schade dat niet wordt vergoed. Het eigen risico moet voorkomen dat je je minder risicovol gaat gedragen. **Uitsluitingen** zijn schadegevallen die niet door de verzekeringsmaatschappij worden vergoed. Bij **premiedifferentiatie** betalen verzekerden bij gelijke dekking toch verschillende premiepercentages. Bij een **bonus/malusregeling** krijgen verzekerden een korting (bonus) op de te betalen premie als zij geen schade claimen en verliezen zij (een deel van) de korting (malus) naarmate ze meer schade claimen. De korting staat bekend onder de naam **no-claimkorting**.

7.3 Goed verzekerd

Volgens de wet ben je aansprakelijk voor schade die je toebrengt aan anderen: wettelijke aansprakelijkheid (WA). Het betekent dat je dergelijke schade altijd moet vergoeden. Met een **aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren** (AVP) kun je je hiertegen verzekeren. De AVP dekt geen schade die je met een auto, motor, scooter of vaartuig veroorzaakt. Daarvoor moet je je apart verzekeren. Een **rechtsbijstandverzekering** verzekert je van juridische hulp bij geschillen. Een **reisverzekering** keert uit bij diefstal, verlies, een ongeluk of schade tijdens je (vakantie)reis. Je kunt kiezen voor een eenmalige of doorlopende reisverzekering. Voor auto's en motoren moet je net als bij een scooter verplicht **WAM verzekerd** zijn. De verzekering kan worden uitgebreid tot **WAM-plus** of **WAM + volledig casco**. Volgens de **zorgverzekeringswet (Zvw)** ben je wettelijk verplicht een zorgverzekering af te sluiten. Elke zorgverzekeraar is verplicht een basisverzekering of **basispakket** aan te bieden. Als je meer kosten vergoed wilt krijgen, kun je een **aanvullende verzekering** afsluiten. De zorgpremie bestaat uit twee onderdelen: een **nominale** (voor rekening van de verzekerde) en een **inkomensafhankelijke zorgbijdrage** (voor rekening van de werkgever) **zvw**. Om de zorgverzekering voor iedereen betaalbaar te houden, krijgen laagbetaalden vergoeding voor

hoge zorgpremies (*zorgtoeslag*). Volgens de *Wet langdurige zorg (Wlz)* kun je recht hebben op langdurige passende verzorging thuis of in een verpleeg- of verzorgingstehuis. De *Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)* schrijft voor dat gemeenten er voor moeten zorgen dat mensen zo lang mogelijk thuis kunnen blijven wonen.